ipso iure nõ valeat: quia par ius ligandi ⁊ absoluendi dũs esse voluit: de pe. dis. j. verbũ. ad h. xj. q. iij. intuste. sed ab cõtra fm Guil. xj. q. iij. quattuor. põt tamẽ p exceptionem elidi: vt ibi no. argu. ff. de fur. interduz. §. j.

a Crescat. Nam si negligenter ea que male ⁊c. xxxv. q. ix. locl. ẽ. de vita ⁊ hone. cle. vt clericoꝝ. Jo. an.

b Extoxerit. Si ergo metum intulit: sed iudex absoluere noluit nõ hz locum hec pena (fm Bar. Jo. mona. ⁊ Archidiaco. nec loquor de pena. c. siquis suadente. qui bñ posset locũ habere. Joh. an.) q: verba ⁊c. ẽ. de cler. nõ resi. relatũ. cũ suis cõcor. ⁊ optime facit. ff. de in ius vocã. l. quis. als tamẽ punlet inferrens p qualitate delict. ff. ad. l. acq. ita vulneratus. Jo. an.

c Excõicatiõis. Nõ excõicatũ amplius excõicari. qõ dic vt no. iij. q. iiij. engelrudã. ⁊ de iude. ita q̃rundam. Si autẽ nõ ipe excõicatus sed alius metũ hũc inferat: nõ excõmunicatus erit: ⁊ rũc nõ sumat pdicum argu. Sz nunqd h casu ipe excõicatus interdictus vel suspẽsus incurrit hanc penã: Dic q sic si mandault: vel eius noie facrũ ratũ habuit. ẽ. de elec. sciant j. de sen. excõ. cũ quis. nec dicã istos penã euadere: licet absolutoꝝ postea ratũ habeat illud qõ ab initio coactus fecerat: quia stat tm ab initio ligari fuerũt (facit. ẽ. de sen. excõ. cũ desideres. Jo. an.) absolui rũ poterũt p suũ ordinariũ: cuz cõdito canonis sibi nõ retinuerit absolutionẽ j. de sen. excõ. nup. ⁊ dixi. ẽ. co. ll. de elec. sciãt. ⁊ in hanc penã incidit qui p penã amissionis rex ad h compellit ipm excõmunicatoꝝ: vt. ẽ. co. c. abbas. (fm Bar. ⁊ Guil.)

d Subiacere. Quid si compulit per vanum metũ de quo timere nõ debebat: nunqd tunc locũ hz hec pena? Dic q nõ fm Bar. (Guil. Fran. ⁊ Joh. mo.) quia talis metus nõ inducit restitutionẽ: nec ppte appellat metus. ff. co. l. metũ. cũ. ll. sequẽ. ⁊ l. nec timoꝝ. Et quis sit iust' metus nõ. ẽ. co. cũ dilecti. ille q̃ met' q̃ putat iust' ad reuocandũ ea que p illũ fiunt ille penã pstitutionis inducit: als nõ. (Guil. ⁊ Archidiac. dicunt h relinquendum arbitrio boni viri. Jo. an.)

Celesta. Hostien. hanc decre. vsq; ad ver. aut: posuit ⁊ glosauit eo. titu. c. j.) Et primo ponit dicrũ. Secundo ponit exceptionẽ a dicto ibi: Nisi. Joh. mo. Olim extrauagabatur decretalista. Et quidã intitulabãt eã Alex. alij Greg. ix. ⁊ eius fuit vt hic vides excepto fine q̃ supadditus fuit: vt ibi dicã. Emanauit aũt ad declarationẽ eoꝝ que no. in gl. ⁊ oẽs antiq ⁊ moderni. ẽ. eo. c. j. (Et Guil. in spe. secunda pte eo. ti. §. j. q̃ Jo. an.)

e Ecclesia. Que fungit iure minoris facti maioris ⁊ iure reipublice (vide qõ dixi. ẽ. de re iudi. inter. sup vlti. glo. de quo hic Archidiac. Jo. an.) qõ dic vt nõ. ẽ. eo. ti. c. j. (vide q̃ ibi dixi super quarta glo. post Inno. ⁊ Hostien. Jo. an.)

f Sententiã. C. si aduer. rẽ iudi. l. j. ẽ. eo. cũ ex lrĩs.

g Cõtractũ. C. si aduer. ven. l. j. C. si aduer. do. l. j. Itẽ si aduersus pfessionẽ. j. c. pxi. Vel aduersus pbationẽ omissam. ẽ. eo. cũ venissent. ⁊ c. audit. An aũt ꝗ pscriptio,

a tie crescat audacia: eos qui absolutionem seu reuocationem huiusmodi vt vel metu extorserint: excommunicationis sentẽtie decernimus subiacere. De restitutione in integrum. Gregorius nonus. Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendum restitutionem contra sententiam vel contractum: nisi rationabilis aliqua causa hoc suadeat. Jo. an. ca. I

Ecclesia que ad retractandam sententiam vel contractum per beneficium restitutionis in integrum postulat se admitti: si quadriennij spacium post sit lapsum: ⁊ negligenter omiserit: non est ad beneficium huiusmodi admittenda. Mi si preuaricationis vel fraudis manifeste probetur super hoc interuenisse cõmentum:

nem restituat ecclesia: dic vt. ẽ. eo. auditis. in glo. ante penulti. (⁊ de hoc. C. de sacrosanc. eccle. auẽ. quas actiones. Jo. an.) Vel cõtra lapsum temp̃is exquo lesa est: ⁊ tunc restituitur infra quadriennium a tempe lesionis: sed ad idem tempus tm̃ quo lesa fuit: vt in Clemen. eo. titu. ab ecclesia. Nota tamen q̃ q̃ ecclesia cõtra cõtractũ restitutionẽ perit mat' est suũ priuilegium q̃ minoris i hoc: quia si minor iurat nõ cõtrauenire nõ restituitur. C. si aduer. ven. auẽ. sacramenta puberuz. Si autẽ pluris iurat nõ repere vel cõtrauenire in cõtractu dãnoso ecclesie sic iurando deiera, uit: ⁊ ecclesia ab eodem petente vel alio ex iudicis officio restituit. xxxv. q. ix. qõ quis. de rebus eccle. nõ alienandis. quisquis. de iureiurã. sicut. ⁊ c. intellecto. de insti. cum venissent Jo. an.

h Bñficiũ restituriõis. Quia si p vi iuris cõis: secus si vt diceret sniaz nullã. Zcrũ nullũ fuisse. vel in casu j. c. pxi. Et scire debes q̃ si pstet restituto: q̃libet recupat qõ prius suũ erat. ff. de mino. qõ si minor. §. restituto. ⁊. l. intra vtile. C. de repu. l. vna. ⁊. C si aduer. vsucap. l. vna.

i Quadriennij spacium. Quod datur minori facto maiori: infra quod oportet q̃ assumat ⁊ finiat causam: quod dic vt dicitur in Clemẽ. eo. ti. ab ecclesia. C. de tempo. in integ. resti. l. petende. ⁊. l. fi. ff. de mino. l. papinianus exuli. nisi per iudicem vel rẽũ stetterit: vt in dicta. l. petẽde in fi. ⁊ sic possent intelligi. ẽ. eo. rũ ex lrĩs. ⁊. ẽ. de rebus ec. nõ alie. ad nr̃az. vt infra dicã. Jo. an.

k Negligẽter. Nõ delicũ plati in omittẽdo piudicare eccle: vt nõ. xvj. q. vj. si epm. de h dicã j. de reg. iu. delictũ. (⁊ q̃lit q̃s agẽdo dicat negligens habet. ff. de diuer. ⁊ rẽ. p. l j. Jo. an.)

l Admittẽda. Reprobata est q̃ opi. Ala. Guil. Na. ⁊ Gos. qui no. ẽ. eo. c. j. ⁊ ipse Gos. in sum. huius titu. §. fit cõputatio. ⁊ §. quando autem. q̃ etiam indistincte post quadriennium restituitur ecclesia: hoc probant per decreta. predicram. ẽ. eo. c j. ibi: semper debeat illesa ⁊c. ⁊ p. c. ẽ. eo. ti. tum ex litteris. ⁊. ẽ. de rebus eccle. nõ all. c. ad nr̃az. Approbata autem est opi. Vincen. Berũ. Jo. Innocẽ. ⁊ Hostien. ⁊ Abb. qui omnes dixerunt cõtra ad iura in cõtrarium allegata. Rñ. vt in ipsis iuribus no. Joh. an.

m Preuaricationis. Preuaricator est qui corruptus in rorum ab accusatiõe desistit. ff. ad turpill. l. j. ij. q. iij. §. notandum. sed hic non proprie ponitur: quia de tali nõ loquitur: sed preuaricator quasi varicator: qui ex vtraq; parte cõsistit quinimo ex altera: sic isti fingũt exterius se bene administrare. ⁊ tamẽ spoliant vel damna inferunt. Vel dic preuaricatiõis quo ad sententiã: fraudis q̃ ad cõtractũ. Jo. an.

n Manifeste: Id est euidentis ⁊ sic est nomẽ ⁊ casus genitiui. vel est aduerbiũ: ⁊ expone manifeste: id ẽ clare. Jo. an.

o Probetur. Quia qui dolum allegat ⁊c. ff. de pba. quoriens. §. qui dolo. Jo. an.

p Cõmentũ: Id est deceptionẽ: vel occultũ vel malicioſum tractatuz (vel cõficũ machinamentũ. lxxxvu. di. c. ij. ẽ. de resti. cog. peruenit. j. in fi. Jo. an.) ⁊ hoc casu licet petens ab ecclesia

Additio

Nota

Additio

Additio

Additio

restitutionē fuerit in culpa: ille cōtra quem petit fuit in dolo: ne beneficiū illud peteret infra quadriennīū: ⁊ do
ive culpe ꝓdderat. ff. ad. l. acquil. ite si obstetrix in fl.
a ¶ Aut alia. Possibile est q̄ ista verba fuerint Gre/
gorij: tamen in extrauagāti sua qua vrebamur nō erāt:
vnde credo q̄ ad
dita fuerint per
Bonifacīū. ⁊ est
simile de preben.
dilectus illi⁹. B.
in fi. (⁊ j. de regu
la. non solū. Jo/
han. an.)
b ¶ Causa. vt. ē
co. ti. tum ex lit/
teris. Vt vixit il
le plātus male ꝗ
hens tanto tpe:
vñ tunc nō cur/
rit pscriptio. xvj.
q. iij. si sacerdo/
tes. vt tenet In/
no. i dicto. c. cū ex
lītis. Vt multas
nouas mutatio/
nes plātorū ha/
buit ecclesia: vel
eminētissimū fu/
erit dānū ipsius.
Diuisio S Jaduer.
¶ Sunt
duo dicta princi
palia. Scōm ibi
Vbi vero. declarat qd no. Jnno. Hostien. ⁊ moderni. ē
Additio co. ti. auditis. (vide Cle. co. ti. c. vno. iij. glo. Et Guil. in
spe. scda pte. co. ti. §. ij. ad fi. ver. sed nunquid. Jo. an.)
c ¶ Confessionem. Ergo contra confessionem datur re
Argu. stitutio. ff. de confes. certum. §. penulti. Sed contra aut
confessa est veritatem contra quam non datur restitu/
tio: aut falsitatem ⁊ hoc ꝓbato nō nocet ꝓfessio: vt in/
fra sequitur. non est ergo recurrendum ad extraordina/
rium: ex quo ordinarium competit. ff. de minori. in cau/
se. ij. Sol. dixit Hostien. q̄ posset esse q̄ falsitas confes
sa probari non posset: vnde expedit restitutionem dari.
Vel dic q̄ fuit confessa non per errorem: vel nō potest
error probari sed lesio. Vel fuit confessa tempore quo
non debuit: vel lata est sententia: tamen est adhuc infra
quadriennium a die confessionis: vt infra dicā. Idem
si cōtra sententiam vel cōtractum vel aliam lesionē: vt
dixi. ē. c. pri. Jo. an. d ¶ In iudicio. Ideo dicit: q: ex
tra iudiciū ꝓfessio facta nō nocet: qd dic vt. ē. d ꝓfes. c.
vlti. Jo. an. e ¶ A se. Vel a ꝓcuratore. ē. de re iudi.
suborta. de ꝓfes. c. vlti. Vel ab aduocato parte absente.
Additio ē. de ap. cum causam. de censi. olim. (Idem Jo. mona.
⁊ Archidia.) f ¶ Lesa enormiter. Quia pro leui lesio/
ne non datur restitutio: vt. ē. de rebus eccle. non alie. c.
penulti. ff. de in integ. resti. l. scio illud. ff. de mino. si ex
causa. j. rñ. in fl. g ¶ In integrum. Quid operur dixi
ē. c. pri. Jo. an. h ¶ Cōputandum. In hoc differt mi
nor a maiore: quia etiam post sententiam infra quadri
ennium restituitur minor contra confessionem: maior
non nisi ante sententiam ⁊ ostenso de errore. Job. an.
i ¶ Negligenter. Secus si prouaricatione vel aduersa
rij fraude: vt. ē. c. pri. Jo. an. k ¶ Rationabile. vt di/
xi. ē. c. pri. Job. an. l ¶ Aliud. Scilicet contrarium.
m ¶ In facto. Qui nemini nocet. ff. de iur. ⁊ fac. igno.
l. error. dummodo proberur negocio nondum finito.

g aut alia rationabilis causa
subsit que superiorem mo/
uere debeat ad idem bene/
ficium concedendum. G o/
nifacius octauus. Ecclesia
contra confessionem qua lesa
fuit admittitur infra quadri
ennium per beneficium resti
tutionis in integrum postea
non: nisi per viam iuris com
munis. Job. an. ca. II

c S Jaduersus confessio/
d nem in iudicio a se fa/
e ctam lesa ecclesia: beneficiū
f restitutionis in integrum in/
g fra quadriennium ab ipsius
h confessionis tempore compu/
i tandum: petere negligenter
omittat: non est (nisi aliquid
k rationabile appareat: quod
l aliud suaserit faciendum)
ad hoc petendum vlterius
admittenda. ¶ Vbi vero p
m viam communem reuocatio/
n nis erroris quem in facto p̄/
o tendit: vult aduersus suam
confessionem ecclesia se iuua/
re hoc quandocūq̄ poterit:
p donec negocium sit finitum.
We arbitris. G onifacius
octauus. Si ex tribus arbi
tris duo cōcordāt in summa:
tenet illoꝝ sntia si oēs discor
dāt: tenet sentētia de summa
minori. Job. an. ca. I

q S Jex tribus arbi/
tris: te duo in de/
cē: ⁊ tertius in ān/
q̄ condemnet: de/
bet sententia p̄ualere duorū.

ē. de cōfes. c. vlti. ⁊ hic error autem iuris nō excusat. ff.
de iur. ⁊ fac. ignorā. l. ij. ⁊. l. cum quis. ⁊ de hoc. j. de reg.
iur. ignorantia. Jo. an. n ¶ Juuare. Potest ergo al/
quis contra facrum suum venire: hoc est ratione erro/
ris: quia nil tam contrarium consensui q̄ error. ff. de iu/
risdic. om. iudi. l. si per errorem. sic ⁊ in matrimōio:
ē. de ꝓiug. ser. c. vlti. Jo. an.
o ¶ Poterit. Et sic vna via ad/
mittitur ad id a quo alia prohibe
tur: quia per for
mam iuris cōmu/
nis admittit ad
id a quo prohi/
betur per restitu
tionis beneficiū:
sic interdum ecō
uerso per formaz
iuris communis
repellitur: ⁊ per
beneficium resti/
tutionis admit/
titur. ē. co. titu.
coram. vbi de h.
ad hoc contra. j.
de regu. iur. cum
quid. cū suis cō/
cor. sed solue vt
ibi dixi (dicit Jo Additio
hā. mona. q̄ vbi via generalis contineret viam speria/
lem actu ⁊ speciali quis esset exclusus: per consequens
⁊ a generali. ff. de iniur. duobus. §. exceptio. ff. de do. ex/
cep. l. ij. §. item queritur. ⁊. §. sequenti. Jo. an.) p ¶ fi
nitum. Quocūq̄ modo: pura sententia. (Idem fm Jo. Additio
mona. si est conclusum: allegat. ē. de ꝓcura. auditis. de
cau. posses. pastoralis. ⁊ q̄ no. C. de adulter. q̄uis. j. Et
quia post conclusionem non est cognoscere sed cognitū
esse. ⁊ sic non est probatio recipienda que necessaria est
circa errorem. Archidia. hoc recitans allegat de fi. in/
stru. cum dilectus. ff. de euict. si rem in fi. Tractat etiaz
hic an sit idem renunciare ⁊ concludere: de quo scripsi
in predicta decreta. pastoralis. Job. an.) vel transactio/
ne: quod dic vt dicam. j. de li. contesta. c. exceptionis. ⁊
huic decreta. concor. j. de appel. concertationi.
Diuisio S Jex tribus arbitris. ¶ Sunt duo dicta. Se
cundum ibi: Licet. quo ad mentem decreta. li/
cet: quo ad litteralem intellectum diuisionem
non recipiat. Domi. q ¶ Duoꝝ. Scilicet qui
ꝓdemnauerūt in decem: ⁊ quidā dicebant cōrariū ar.
etus qd statim sequit: ⁊ hoc tenebat Guil. in spe. co. ti.
§. vlti. in p̄nci. cuius hic reprobat opinio: quia illud ve
rum cū omnes dicūt de dispari summa. ⁊ sic reprobat
qd no. Accur. ff. co. ti. l. diem. §. si plures. ⁊ reprobatur
opinio Placentini que placuit Guil. ⁊ quādo duo pte
stant q̄ nō ꝓsentiunt in minori summa. Et qd dicit h
de tertio qui ꝓdēnat in maiori summa dicas idē: ⁊ mul
toꝝ fortius si ꝓdēnaret in maiori: qz tunc minor est dubi/
tatio: vt supra dixi. Idem si absolueret. (Vnde vt dicit Additio
Jo. mo. si tunc valet sentētia duoꝝ cū tertius ꝓdiceret
fortius valere debet cū in aliq̄ ꝓcordat) vel nō pnūcia
ret: vt. j. c. pr. ⁊ p h dicemus idē in termino solutōis fa
ciēde: vt si duo assignāt tres menses. alius vnum tenet
dilatio duorum: si oēs discordant tenet minor (de vnico